

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 4. Deum per monstra ac præsertim per cometas de ventura calamitate
præmonere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

sifimis, ante tantam ruinam, monstrorum pulsatus ictibus. Vbi autem ea commemoravit, ita pergit: *Magna hæc prodigia: sed & ille clades aliquanto maiores: tot pulcheriarum legionum interitus, tam multa signa hostilibus intercepta manibus, tantum Romana militiae decus barbarorum obtritum equitatu, optima indolis filij cruore paterni respersi oculari, corpusq; imperatoris inter promiscuas caderum strues, anium ferarumq; laniatibus obiectum.* Vellem equidem placidius, sed quod relatu verum est. Sic dij spreti excandescunt: sic humana consilia castigantur, ubi se caelibus preferunt. Plerumque enim fit, ut perituri primùm prudentiam amittant, dein sua sapientia nixi consilia salubriora spernant, quorum ope imminentes sibi calamitates vitare potuissent; vnde id consequatur, ut quod illis accidit, etiam merito accidisse videatur, & casus in culpam transeat. Atque hæc quidem vel Ethnici agnouerunt.

§. IV.

Denuo per monstra, ac præsertim per Cometam de ventura calamitate præmonere.

Eorundem signorum rationem haberi vult etiam diuinus Spiritus in litteris sacris,

eris. Quid enim aliud voluit Dauid celebri illo ac festiuo cantu? *Confitemini Dominum, & innocate nomen eius: notas facite in populis adiumentiones eius. Cantate ei, & psalmitate ei: & narrate omnia mirabilia eius, &c.* *Quærite Dominum, & virtutem eius: querite faciem eius semper. Recordamini mirabilium eius, quæ fecit: signorum illius, & iudiciorum oris eius.* Quin & ipse Seruator ait: *Erunt signa in sole, & luna, & stellis, & in terris pressura gentium, præ confusione sonitus maris & fluctuum.* Vbi & alia complura signa commemorat. Sicut ergo signa illa iudicium vniuersale sunt prænunciatura; ita multis idem clementissimus in hac vita judex Deus, antè per monstra significat judicium quoddam peculiare, ut fugiant à facie arcus. Antè enim tonat, quam fulminat, & priùs telum ostendit, quam mittit. Eiuscmodi signa in cælo, in terris, in omnibus elementis, ac generibus rerum dedit. In cælo quidem stellas nouas, ut omittam Cometas: nam de Cometis futuras clades portendentibus proprium volumen conscribi posset. Thucidides certè, & Plutarchus tradunt, ante cladem Atheniensium in Sicilia, quæ accidit Olympiade

1. Paralip.
16. 12.Lue. 28.
25.Thucid.
l. 6. & Plu-
tarch. in
Nicias.

O 3   nona-

nonagesima secunda, Euclea Athenis prætore, Cometam in Septentrione visum esse. Significauerat is, & Athenienses vincentos, & Niciam cum alijs interficiendū. Sed quid hunc Oceanum ingrediar? Visus à nobis cometa Anno 1618. nonne satis multas, magnas, & diurnas Germaniæ bellicas calamitates portendit? Sed quām pauci eius commonitione territi à vitæ suæ improbitate resilierunt? Expectauimus vltronei cladem; cuius nunc à Deo finem fieri quotidie optamus, nec tamen ipsi finem facimus Numinis offendendi. Pœnæ terminum volumus ponī, non delictis: & clementem cupimus esse illum, quem videamus monentem. Vno verbo, plecti nolumus, dum plecti meremur; & hostem cupimus à nobis auerruncari, dum nos ipsi pergimus esse hostes Dei. At, ô quām bonus est Deus! Alij, quorum vox est, *Dolus an virtus, quis in hoste requirat?* noctes diesque cogitant, qua fraude hostes suos circumueniant, & occupent imparatos: Deus, quos vult ferire, signis monstrisque monet, vt iustum declinent. An non igitur suamet culpa pereunt, qui moniti non fugiunt à facie arcus?

§. V.